

Mikudagsblaðið verður borið ókeypis til hvørt húsarhald í Føroyum!

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

MILLIÓNIR AT SPARA Í TINGLØNUM

Politikarar fáa ofta skotið í skógv-arnar, at teir hava so góð setanar-, lønar- og eftirlønarviðurskipti, tí teir gera sjálvir av, hvussu nógv teir skulu hava og hvussu leingi.

Og tað er so. Politikaralønirnar eru kanska ikki so høgar, um borið verður saman við lønir í toppstørv-um í vinnulívinum annars. Men tá tað kemur til fráfaringslønir og eftirlønir eru heilt serlig viðurskipti galdandi fyri politikarar.

Tað helt Kári P. Højgaard fyri tveimum árum síðani vera so órímligt, at hann legði uppskot fram á ting um, at landsstýrismaður, sum fær fráfaringsløn og tekur sæti aftur á tingi, skal ikki fáa

løgtingslønina, so leingi hann fær landsstýrislønina. Hetta uppskot hansara fall. Tingfólk plaga at kalla slíkt paraduuppskot, sum tingmenn koma við, tá tað passar teimum best, tá tað kann skaða onnur tingfólk og samstundis gera uppskotsstillaran populeran.

Nú er tað Kári P. Højgaard sum er í hesi støðu, at hann næsta hálva árið er hægst lønti landspolitikari í Føroyum, tí hann bæði fær løn sum landsstýrismaður og sum lögtingsmaður – eina løn upp á umleið 90.000 krónur, eins og skattafrí ískoyti fyri at koyra til Havnar.

Men heldur hann tað ikki verða passandi at leggja uppskotið fram-

aftur, tí »løgmaður arbeidir við málinum«.

Soleiðis snáka politikarar sær undan at taka slíkar avgerðir, sum fyri teir eru óbehagiligar, tí tað merkir, at onkur teirra skulu hava minni í løn – tó at tað er fyri einki at gera.

Soleiðis fer Kaj Leo Holm Johannesen at brúka millum trýggjar og fyra milliónir krónur at gjalda fólki fyri ikki at sita í landsstýrinum, samstundis sum tey fáa løn fyri at vera tingfólk. Av teimum 17 fólkunum, sum hava sitið í landsstýrinum hjá Kaj Leo (nøkur hava sitið tvær ferðir), eru fimtan teirra vald á ting. Tað merkir, at

hesi tingfólk hava fingið góðar 1,8 milliónir krónur í tingmannaløn, meðan tey hava fingið landsstýr-

ismannaløn. Teir pengarnir eru brúktir. Men lögmaður kann spara skattapengar við at broyta hesa skipanina beinanvegin. Tí ger hann tað, so kann hann spara 1,6 milliónir krónur, sum sitandi landsstýrisfólk fáa í tingmannaløn, taka tey sæti á tingi meðan tey fáa fráfaringsløn í landsstýrinum.

Hetta er dømi um alment oyðsl, sum kann sparast alt fyri eitt.

➡ **Rinda 3,5 mió til fólk, sum fáa løn sum landsstýrisfólk**

Rúni verður ráðgevi

Kabalin eftir politisku avgerðina um at leggja niður Innlendismálaráðið er nú lögð. Seinasta kortið var aðalstjórin Rúni Joensen, ið situr sum tænaumaður við evstu ábyrgd av ráðnum.

– Rúni Joensen verður serligur ráðgevi í Vinnumálaráðnum, og hansara høvuðsøki verður vinnulóggávan.

Tað vátta Marjun Hanusardóttir, løgmanstjóri, sum hevur gjørt avtaluna við Rúna Joensen.

Sum tænaumaður hevur Rúni Joensen rætt til løn í trý ár, um hansara arbeiðspláss verður niðurlagt og tað almenna ikki kann vísa honum á eitt líknandi starv við somu tign.

Tað kann Løgmansskrivstovan ikki, og tí er líkt til, at aðalstjórin hevur havt rímliga góð kort á hondini til samráðingarnar um nýggja starvið.

Sum skilst varðveitir Rúni Joensen aðalstjóralønina, nú hann gerst serligur ráðgevi í Vinnumálaráðnum.

Men tað vil løgmanstjórin ikki vátta.

– Tað er ikki endaliga komið uppá pláss enn, sigur Marjun Hanusardóttir.

Formliga er Innlendismál-

aráðið ikki til meira. Ráðið varð niðurlagt, tá lögmaður fríggjadagin boðaði frá politisku avgerðini.

Fyrisitingin av málsøkjunum verður broytt soleiðis, at løgmaður og lógareftirlit fara til Løgmansskrivstovuna, útlendingamál og ferðslumál fara til Vinnumálaráðið, kommunumál fara til Almannamálaráðið, undirstøðukervismál fara til Fíggar-málaráðið, umhvørvismál fara til Fiskimálaráðið og familjurættarmál fara til Heilsumálaráðið.

Í kjalarvørrinum eru tó nógv praktisk viðurskipti at fáa upp á pláss. Í gjár fingur starvsfólkini at vita, hvar tey skulu starvast í framtíðini.

Og nú er so eisini funnið eitt pláss til aðalstjóran.

– Jú, vit hava gjørt eina semju, og eg eri glað fyri, at Rúni Joensen heldur fram í miðfyrisingini, sigur Marjun Hanusardóttir.

Rúni Joensen er 54 ára gamal og útbúgvinn lögfrøðingur.

➡ 45 mánaðarlønir afturat

TÍÐINDI Á SÍÐU 6

➡ Lønar-krøv í aðru røð

TÍÐINDI SÍÐA 10

Marjun Arge Simonsen
málfrøðingur og cand.phil. í føroyskum

Klokkan

“Eitt korter yvir trý seinna-partin,” stendur at lesa á einum tíðindaportali. Og á eini heimasíðu stendur at lesa: “Klokkan var fimtan minuttir yvir ellivu, tá ið vit fóru úr Vestmanna.” Á eini aðrari heimasíðu stendur: “Eg fari úr Sørvági fimtan minuttir yvir fimm, og tað tekur hálvan tíma at koyra til Havnar.” Og “klokkan er kvart í ellivu” – ella “klokkan er kvart yvir tólv” kann onkur finna upp á at siga.

Her er ólag komið á, og er tað helst ávirkan úr donskum. Tað rætta er at siga: Eitt korter til fyra (15.15), klokkan var eitt korter til tólv (11.15), eg fari úr Sørvági eitt korter til seks (17.15), og klokkan er trý korter til ellivu (10.45) – ella klokkan er eitt korter til eitt (12.15).

Onnur dømi: 15.15 nevnist eitt korter til fyra, og 15.45 nevnist trý korter til fyra.

At vit siga “eitt korter til” og “trý korter til” kann ørkymla tey ungu. Men hugsanin aftan fyri man vera hon, at klokkan er gingin eitt korter ella trý korter ímóti heila klokkutímanum, t. e. at eitt korter ella trý korter eru farin afturum.

Harumframt er at nevna, at vit siga klokkan er tiggju minuttir í hálvum – og ikki tjúgu minuttir yvir.

Úr loftmiðlunum: Klokkan gjørdist átta, ella klokkan er blivin átta. Her er betra orðingin: Klokkan er nú átta, ella nú er klokkan átta.